

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Was rettet die Deutschen Oesterreichs?“

Nemško društvo (Deutscher Verein) v Beljaku, do sedaj za nas skoro po polnem nepoznana vijolice, poslalo nam je včeraj malo brošurico, ki ima na čelu gori navedeni napis, in katera naj bi služila kot pojasnilo društvenega programa. Znamo sicer, da imenovano društvo nema več nego krajevne važnosti, tudi smo preverjeni, da njegov glas nema odločilne veljave: vendar hočemo po pregovoru koroških Nemcev: „Grüssen ist Höflichkeit, danken ist Schuldigkeit“, danes pečati se s tem najnovejšim „pronunciamiento“ in to največ zaradi tega, ker so Nemci in nemškutarji povsod jednaki, ker dosledno smemo sklepati, da se mišljenje Nemcev v Beljaku strinja z mišljenjem vseh družin v starodavnem Korotanu.

Prečitavši brošurico stopila nam je prav živo v spomin dovtipna povest, kako sta se nekda vozila mož in žena po morji in kako je v grozovitem viharji, ki je pretil uničiti ladijo in ljudi na njej, v svojej obupnosti vzkliknil mož: „Ljuba mati božja! če pridem srečno na kopno, podarim ti tako svečo, kakor najvišja smereka!“ In ko mu je plaha žena na to opomnila, da za tako svečo niti premoženja nema, pošepetal jej je na uho: „Le tiho, tiho, če nas le reši, saj potem dam lahko manjšo svečo!“

Tako tudi nemško društvo v Beljaku. Takoj v prvih vrstah jadikuje, da je nemštvo v Avstriji v nevarnosti, da se baš sedaj odločuje o njegovej narodnej bodočnosti in da se ne sme zanašati na svojo visoko kulturo, kajti ravno višja kultura ima nevarnost v sebi, da nemška manjina v Avstriji izgine kot „Culturdünger“ v drugih narodnostih. Mi nismo krivi, ako gospodje sami sebi napravijo kompliment s „Culturdüngerjem“, s priznanjem pa zabeležimo stavek, ki pravi v plemenitej resignaciji, da Nemci od zvonaj nemajo pričakovati niti najmanjše pomoči in pričakujemo, da tudi tako od-

kritosrčno mislijo, in da bodo po tem takem vsako gmotno pomoč, prihajajočo od „Schulverein-a“ v Berlinu, z gnjevom zavrnili.

Potem preide brošura na ožje koroške razmere in pravi, da se je mir v Koroški zahvaljevati le narodno nevtralnemu deželnemu predsedniku in nemškemu škofu, da pa že na vrhu Karavank tuji agitatorji majó kamniček, ki naj bi kot slovanski plaz udrl se v deželo. Slovansko vprašanje je za vsacega Nemca posredno ali neposredno krušno vprašanje, zategadelj postavilo si je društvo kot načelo svojega programa, da mu je glavna naloga čuvati interese Nemcev v Avstriji in da so njegovi člani zavezani vsa javna vprašanja meriti jedino z narodnim merilom. Le to merilo naj bode odločilno pri vseh vprašanjih.

S tem neso povedali gospodje nič novega, kajti to je prva točka Schönererjevega programa. Priznali so le javno, da se slagajo s tem zloglasnim programom, tedaj nam je bode v bodoče tudi samo po tem merilu soditi.

Na dalje pa povedo, da mora vse njih prizadevanje biti naperjeno na to, da dobe nazaj izgubljeno postojanko v zakonodajstvu in upravi in si je trajno obdrže. V to svrhu žrtvujejo svoje nemške brate v Ogerskej brez usmiljenja pod nož brezozirnega pomagarenja, prisežejo na dualizem in žele, da se še dalje razvija do personalne unije, kajti potem bodo Magjari naravni zavezniki Nemcev proti skupnemu sovražniku: Slovanom. Jednako radodarni so tudi Poljakom nasproti in kar iz Beljaka se dekretira, naj imati Gališka in Bukovina tako posebno stališče, kakor Hrvatska v ogerskej državnej polovici in to zaradi tega, ker bi močna Poljska bila mogočen jez proti iz Rusije pretečemu panslavizmu.

Da se pa vse to po mislih beljaških Gentzev izvede, treba, da so vsi Nemci v Avstriji solidarni; vsak razpor je škodljiv, še celo pridevek „liberal“ je nevaren, tedaj v vodo ž njim, in konec budi cer-

kvenopolitičnemu prepiru in boju, in mej liberalci in konservativci naj se sklone zveza vsaj dotle, dokler bode Nemcem še voda v grlo tekla. Sploh so pripravljeni do vseh koncesij na cerkvenem in šolskem polji, tudi budget dovolijo prav milostno z ozirom na obstoječo zvezo mej Avstrijo in Rusijo in „da bi ne kalili prijaznih razmer s slovenskimi sodeželami“, katerih je „dobra četrtina“, pravijo proti koncu: „Ko bi se nam po omenjenem potu posrečilo, pridobiti zopet oni upliv, ki pristojna Nemcem v Avstriji po številu, osobito pa po svojej kulturnej važnosti, potem bi se ta upliv ne uporabljal za jezikovno zatiranje mej nami živečih Slovanov, marveč v to, da se zajeziijo one pretirane narodne zahteve, ki so nevarne našemu položaju v državi, kakor tudi obstanku države“.

Komur bi to ne bilo dovolj jasno, tega pouči še zadnja stran, kjer se čita: „Wir betrachten unser vorstehendes Programm nicht als ein starres politisches Glaubensbekenntnis, das uns auf alle Zeiten binden und auf dessen Sätze, wie auf alleinseligmachende Glaubensartikel, die Vereinsmitglieder schwören sollen“.

Tedaj vsebina in glavna misel vse 24 strani obsežne knjižice je ta: V viharji smo, malo je upanja priti na kopno, obljubujmo tedaj velikanske sveče in sploh, vse „was helfen kann“, ko se pa srečno izkrcamo, potem je še vedno čas pogoltniti dane obljube, — vse kakor v začetku stavka omenjeni mož.

Gospodje so s to objavo slabo uslugo napravili svoje stranki, in taki nazori ne bodo rešili Nemcev v Avstriji, kateri v obče v nikakej nevarnosti neso. V nevarnosti je le njih samoljubje, njih sebičnost, njih oholost, kakor bi bili oni jedini „izvoljeni narod“, ki naj bi gospodoval vsem drugim. In kar se v tej knjižici čita, ni nikakor tako, da bi v nas vzbujalo željo, da se zgodi volja politikov v Beljaku, ki se še neso popeli do treznega, mirnega

LISTEK.

Muzikalni listek.

Vsak človek, godbeni povestnici več, je preverjen, da so Nemci z Beethoven-om v „simfoniji“ dospeli na vrhunec svojega razvitka; kar so dosegli v „operi“, posebno v sedanjaj, po ravnokar umrlem Richardu Wagnerji takozvanej „dramatičnej operi“, ali pa ravno narobe: „opernej drami“, je še vedno le v kontroverzi, takó da se tu zelo težko nepristransko razsojeva.

Zeló pomenljivo pa je to, da so se ravno tam, kjer so Nemci po polnem že obupali, namreč v skladanji klasične simfonije, — Slovani in sicer Čehi zmagovito ušatorili.

Pred vsemi je tu uzoren slavni, po vsem muzikalnem svetu že poznani Dvořák, kateri je ravnokar obelodanil svojo hitro zaslulo „D-dur simfonijo“, o katerej se Dunajski kritik Eduard Hanslick tako izraža, da je silno umetno pisana,

zadostujoča vsem modernim zahtevam do finega uglasbenja (instrumentacije); kar je pa posebno važno in hvalevredno, — pravi v onej oceni, — je, da se nikjer ne pogrša jednostavnosti in ljubke svežnosti, česar pogršajo vsi novejši nemški in družin narodov proizvodi v omenjenem smislu.

Ta lepa prikazen pa ne stoji osamela, temveč se oglašujeta genijalni skladatelj v prav kratkih prenehljajih, kar nam svedoči njegovo čudovito plodovitost.

Tako si pred komaj štirinajstimi dnevi lahko videl v českib „humorističkih listih“ muzikalno prilogo, katerej vsebina je nova Dvořákova skladba: „Impromptu“, pisana za klavir. To ti je priprost ali krasen, lahko umeven a vendar diven „simfoničen odstavek“, končavši ga na glasoviru pač močno obžaluješ, da ne vidiš pred seboj družega odstavka; gotovo pa ne bode ta umotvor dolgo sameval; potrpežljivo pričakujmo, dokler nam pisatelj sam ne razvije iz tega kratkega odstavka mogočno simfonijo.

No, kaj pa z nami, Slovenci? Mislim, da se bo sedaj, ko že pri vseh družin Slovanih tako zmagovito pomladansko solnce obseva in ogreva že skoraj vse stroke duševnega delovanja, posebno pa godbe, mislim, da se bo tudi v Slovencih slednjič tako močno zaželenja jutranja zarja dvignila nad nočno tmino lehkostivosti in morilne lenivosti.

„Glasbena Matica“ nam je pred kratkim uresničila s svojimi publikacijami to opravičeno nado.

Še bolj nas je pa razveselilo, da je nam v tujcu vzrasel zelo nadarjen, in kakor se nádejamo, marljiv skladatelj, kateri se je po polnem navzeli ne le slovanskega, temuč tudi slovenskega duha; ta tujec je gospod Viktor Parma.

Lahko se reče o tem skladatelji, da se je kot umetniška cvetlica rodil prav na „jour fixe-ovih“ tleh; tu je jel spoznavati in častiti narod slovenski v njegovej inteligenciji, tu se je navdušil do narodovega slovstva in njegove poezije, odslej je celo počel zajemati iz teh bogatih, neusahljivih virov.

Vsled tega poklonil je tudi svojo prvo skladbo

mišljenja, do reznice in pravice, kar bi bilo jedino sredstvo spoprijazniti nas z Nemci.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. februvarja.

V včerajšnji budgetni debati **državnega zbora** popel se je znani štajerski poslanec in filozof, Carneri, izumitelj kraljevega izreka: „armes Oesterreich!“; do teh le tehtnih (!) izjav: „Sedanja vlada nema mojega zaupanja; za me je ona nesreča, da veča ni mogla zadeti mojo domovino. Javna zavest se kali. Prvosednik ministrov neče opaziti kršenja postave od strani vlade in njenih organov. Slovanski narodi privajajo se z brezmejno popustljivostjo (!) v vsem, kar le more vzplamteti narodno strast, k sovražstvu do jednega roda (nemškega). Avstrija, ako hoče biti žilava in svoje bodočnosti vredna, zamore biti le nemška, ker je proizvod nemškega dela. Za obtožbo preloma ustave ne manjka družega, nego parlamentarne večine, katera ima za glavno svrha branitev ustave. Spravedljiva vlada, katera se nam, ako se jej odtrga kruna, pokaže kot poslovanje nje Avstrije (!), segla je že po srcu Avstrije, po nemškem Dunaji. (Česka šola!) Nečem tajiti, da je vlada zamogla tako postopati, kakor je; a vender je mogla to le vlada, katerej manjka vsaka avstrijska državna misel. Temno je politično obzorje avstrijsko, a skozi to temo vidim nek svet, in to je začetek nove dobe. Vsaka stvar ima svoj konec!“ — (Hvala Bogu, da tudi govor Carnerijev.)

Iz Lvova se poroča, da bodo vse **gališke** občine poticionirale za nameščenje vodstva gališke transverzalne v Lvovu in za upeljavo poljskega uradnega jezika. Te dni šla je tudi deputacija poljskega kluba k trgovinskemu ministru, da mu položi na srce to željo naroda poljskega. Minister je odgovoril, da vlada, predno se dodela transverzalna železnica, o tem ne more nič določnega ukrepati, da pa je v principu voljna ozirati se na želje poljskega kluba; vender pa da mora že sedaj opomniti, da želi meti komercijelni oddelek vodstva na Dunaji.

Preiskovalni odsek za afero **Kaminski** sklenil je v zadnji seji, da bode najprej vprašal vlado za njeno mnenje o tej zadevi, potem se le bo pozval sedej na Dunaji bivajočega Kaminskega samega, da mu da potrebus pojasnila. Čuje se pa tudi, da je Kaminski sam iskreno in nujno prosil načelnika odsekovskega, grofa Clama, da ga naj prej ko možno pokliče pred odsek in ga zaslusi, ker mora koncem meseca odpotovati in zaradi bolehnosti ne bi mogel zopet tako zgodaj prepotovati 130 milj dolgo pot od Stanislava na Dunaj. To pismo se je baje prečitelo v odseku in takoj po seji naprosil se je Kaminski, da naj svoj povratek za nekoliko dni odloži, ker bode zavoljo budgetne debate še le čez nekaj dni mogoče ga zaslišati.

Vnanje države.

Z **bulgarskim** železničnim vprašanjem baje vijo se jednako marljivo Bulgari kakor Rusi. V Bulgariji samej nabajati se v tej zadevi dve stranki: takozvana ruska, na čelu nje ruski general in sedanja bulgarska ministra Sobolev in Kaulbars, po kojih načrtu naj bi zvezala nova železnica pred vsem Bulgarijo z Rusijo; mej tem ko želi druga stranka, da bi naj napravila bodoča železnica zvezo Bulgarije

s severo-vzhodom V narodnem sobranju imelo se bo to vprašanje kmalu rešiti. „Novoje Vremja“ se jako poteguje za prvi načrt in priporoča merodajnim krogom, da naj oficijelna Rusija porabi ves svoj upliv v to, da se ta zadeva reši v ruskem in bulgarskem interesu, katera da sta identična; daljni razvitek orijentalnega vprašanja, pravi „Nov Vr.“, jako zavisi od rešenja tega vprašanja, ne gledé na rusko-bulgarsko trgovino. — Zadnje dni iztirala sta se dopisnika ruskih listov „Mosk. Telegr.“ in „Nov. Vr.“ iz Bulgarije, in sicer baš po naredbi ruskega generala Soboleva. To se daje tolmačiti s tem, da so poročila teh dopisovalcev, bodisi resnična ali napačna, pač bila v stanu močno razburiti duhove po Bulgariji.

Danes je baje zadnja seja **podonavske konference**, ker bodo v njej dognana vsa vprašanja. Kakor poroča „Pol. Corr.“ poravnane so težkoče kilijskega vprašanja na podlagi sporazumljenja mej poverjeniki Ruske in Angleške, kateremu so drugi poverjeniki že za naprej obljubili pritrditi.

Francoska kamora je sklenila, da bo prihodnji ponedeljek obravnavala načrt o reviziji ustave. — Senat vzprejel je s 156 proti 115 glasom načrt postavbe glede preuredbe priske pri sodnijah in fakultativno dopustitev verske priske. Desnica senata namerava interpelovati o razmerah, ki so nastale v vojski zaradi izdanih dekretov o pretendutih. — Vojvoda Chartres ski odložil je v nedeljo vojaško poveljništvo v Rouen-u in se odpeljal v Paris. Poprej pa je izdal polkovno povelje, v katerem pravi: „Podpirajte mojega naslednika in pokažite s pouzdanjem in brezpogojno pokorščino nasproti deželskim postavam in vojaškim naredbam, da so bili po meni izdani ukazi vedno navdahnjeni s častjo in ljubeznijo do domovine.“

Dopisi.

Iz Krškega 27. februvarja. [Izv. dopis.] (Bralno društvo v Krškem) priredilo je dne 25. t. m. svojim udom krasno zabavo. Dvorano v gostilni g. Gregoriča je preskrbelo z okusno opravo, postavilo krasen oder za gledališče in svoje č. družabne ke razveselilo z lepo veselico, kakoršnih je do zdaj v Krškem še malo bilo.

Pevski zbor, ki šteje pod vodstvom požrtovalnega in spretnega g. V., 12 vrlih močij, pel je precizno in gladko 2 zbora in 1 kvartet. Potem je sledila vesela igra „V spanji“, katero so vsi diletanti prav dobro igrali; igralci Svetovalka (gospa O.) in Ema (gospodična A.) ste bili s šopki odlikovani. Takisto pa tudi igralci (Metika) v drugi igri, „Uskok“, (gospa K.). Tudi igralci so bili v obeh igrah svoje nalogi popolnem kos; jedino kar bi grajati imeli je to, da je bil šepetavec pri 2 igri preglasen, kar je poslušalce motilo. Vmes mej igrami sta pa na glasoviru svirali 2 izurjeni dami (gospa O. in gospodična V.), katerima je bilo občinstvo za prijetno kratkočasenje mej omenjenim prenehljajem prav hvaležno. Hvalo si dovoljujem izrekati še g. K., ki je s tolikim trudom vodil postavljenje odra; sl. društveni odbor pa bi prosil, da nam v kratkem zopet napravi tako prijeten večer.

Iz Krškega 26. februvarja. [Izv. dopis.] (Popularno-znanstvena predavanja) imajo

letos tukajšnji učitelji meščanske šole ob nedeljah (ob 11. uri) v risarski dvorani. Do zdaj je bilo 5 govorov. Prvi govor (g. Seidl-a, izprašanega gimnazijskega učitelja) bil je nemški, a ostali so bili slovenski, a poslednji govor (tudi g. S.-a) bode tudi nemški. Predavaval bode 4. marca o „fizični podlagi življenja“. — Predavanja, zlasti nekatera, so bila obilno obiskovana. Do zdaj je bil najzanimivejši slovenski govor g. S. o elektrotehniki; pri tem govoru je razložil g. govornik v kratkih potezah vse najpoglavnejše stroje, aparate in iznajdbe na širokem polju dandanes tako vелеvažne elektrotehnike. Mnogo aparatov je tudi dejansko pokazal. Veselilo nas je posebno to, da so mu bili tudi vsi slovenski izrazi pri tej najnovejši znanstveni panogi znani in da mu je domači govor kljub težavnej tvarini gladko tekkel. Radi tega se je nadejati, da bode tudi pri zadnjem letošnjem predavanju veliko naše inteligence g. govornika počastilo in ga tudi podpiralo v tem, da si prizadeva priskrbeti tukajšnjo meščansko šolo s prirodopisnimi učnimi sredstvi.

Od Save 28. februvarja. [Izv. dopis.] Za narod in umetnost zaslužne može pri premernih priklakah počastiti in poslaviti, spodbuja tudi mlade, ne še dovolj delavne moči k večjemu naporu.

V vsakem kraju se nahaja mož, ki je v svojem krogu veliko storil za naš rod. Kdor n. pr. leta in leta neprenehoma podpira slovensko slovstvo, slovenske knjige in časopise, društva naša; kdor stoji v dobrih in slabih časih vedno na strani naroda; kdor še v društvih in shodih oživlja življenje z lepim slovenskim petjem: ta je gotovo domoljub, ki zasluži, da se ga tudi njegovi prijatelji spomnijo v časih, vsaj ob dnevih, njemu posebno milih. Tak naroden mož je g. Šušteršič na Vidmu. Dne 24. t. m. je praznoval svoj god in svojo petinpetdesetletnico. Njegovi prijatelji in načelnik krškega bralnega društva, g. dr. M., so vedeli zasluge tega domoljuba ceniti; napravili so omenjeni dan slavnostno večerjo in g. Šušteršiču v proslavo zapeli sledečo pesnico:

Lepa naša domovina,	Jedna pesen milo vlada
Kje je zemlja tebi slična?	Up mladini, um starini;
Krasna si ravan, planina,	V niži koče, v višku grada
Kakor neba hčerka dična!	Zbuja, vnema in jedini.
Od stotere čud, ki spelo	Blagor, komur Bog daruje
Blago jih nebo v tvoj svet, je	Lepih pesnij zaklad sveti
Najbolj milo in veselo	In ki glas modrice čuje:
Pa sinov je tvojih petje!	„Poj in bratom petje neti!“

Glej, rojak stoji mej nami,
Ki uspešno pol stoletja
Z bronom grla brate drami
In goji ljubezen petja!
Danes god ti je, starosta!
Torej poje zbor ti vdani:
Vedno klj ti pesen prosta,
Še pol veka Bog te hrani!

Pogreb dr. Štefana Kočevarja.

(Dalje.)

Deputacije z venci in trakovi:

1. Ljubljanski Sokol, zastopan po starosti

Včasih se kliče: „vivat sequens“, mi pa pravimo v tem veselem trenutku: „vivant sequentia“!

V Ljubljani, dné 27. februvarja 1883.

Robert Bežek.

Junak našega časa.

(Roman M. Lermontova posl. J. P.)

Pečorinov dnevnik.

II.

Knežna Mary.

(Dalje.)

11. junija.

A neka čarobna slast je imeti mlado, komaj razvito srce! Podobno je cvetlici, ki se je ravnokar razcvela in širi prijetno vonjavo, ko jo zadene solnce luč; tako cvetko utrgamo, duhamo jo do sita, in vržemo na pot; morda jo še kdo pobere! V sebi čutim nenasitljivo hrepenenje poglodati vse, kar dobim na potu; na radosti in trpljenja družih gledam samo z ozirom na sebe, kakor na hrano, vzdržujočo moje duševne sile. Jaz sam nesem več v stanu pod uplivom strastij izgubiti um; okolnosti podavile so v meni častiljubje, a prikazalo se je

„jour fixe-u“: „Jour-fixe-potnica“ za dve gosli, cello in glasovir (čveteroročno), uglasbil in slavnemu slovenskemu literarno-zabavnemu društvu v Ljubljani poklonil Viktor Parma. — Potnica le ta je prav originalna in krepka skladba: želebi bi bilo, da se priredi za veliki orkester; no „Glasbena Matica“ méni potem to krasno skladbo obelodaniti, kakor se je pred kratkim že čulo.

Našemu občinstvu je že tako več ali manj po „Vodnikovem plesu“ znana, Čitalnici namenjena polka française „Milica“; o tej je reči le toliko, da se je s to milo, lahko in elegantno malenkostjo gospod Parma širjemu krogu že priljubil kot salonski skladatelj.

Zopet pa nas je zadnjikrat v literarnem klubu iznenadila nova kompozicija; kliče se: „Pesnij v enec“. Poutpourri slovenskih pesnij za dve gosli, cello in glasovir (čveteroročno); uglasbil Viktor Parma.

Že dolgo nismo čuli tako krasne in umetne sestave, kakor je ta; genetično se po naravnih, ravno tako po narodnih pesnih posnetih prehodih menjajo naše, najbolj nam priljubljene „na-

rodne“ (dobro si jih je vedel izbrati gospod skladatelj iz narodovega zaklada) — druga za drugo: začetek spomina nas na „Naprej“, kateri se pa ne izvrši, temveč se zgubi v novem napevu: „Bodi zdrava domovina“; „Sarafan“, ruska narodna, katera se je pa tudi v Slovencih že udomčila, podaje jej rokó; s pesnijo „Oj ljubo veselje, oj kje si doma“ smo že zopet na domačih tleh; tej sledi veličastno v andantino „Kje dom je moj“; potem se vrsté „Bratci, veseli smo“, „Po jezeru bliz Triglava“ itd. — omeniti mi je le, da se poutpourri konča s „Hej Slovani“, čujejo se ti „Slovani“ kakor mogočno valeča se reka, kajti valovi bobné in rohné tu v krasnej basovej figuraciji, katera se bo tem lepše uživala, da se predéla in prikroji to lepo delo za veliki orkester.

Izražamo tedaj še jedenkrat veselje, ob jednem se ve da tudi zahvalo nad temi vrlimi skladbami, pričakujemo pa od tega gospoda skladatelja še mnogo čtvorek in drugih skladb za orkester, katerega tako lepo v našem slovenskem duhu zmaguje, ker sega je popolnem navzél.

dr. Tavčarji, podstarosto Srečko Nollji in 25 Sokolih z zastavo. 2. Zagrebški Sokol zastopan po gg. Stožir, Hochman, Lenuci, Supanek, Rojec. 3. Mozirska Čitalnica, zastopana po g. nadučitelji Žolgarji, Vošnjaku, Piršu. 4. Ljubljanski pevski zbor z zastavo in 14 pevci. 5. Ljubljanska Čitalnica, zastopana po g. dr. Fr. Štoru. 6. Narodna Tiskarna, zastopana po g. dr. Zarniku. 7. Glasbena Matica, zastopana po g. F. Stegnarji. 8. Slovenska Matica, zastopana po gosp. prof. Vodušku in Pleteršniku. 9. Hrvatska Matica, zastopana po gg. dr. Markoviču, dr. Vidriču. 10. Akademija znanostij, zastopana po gg. dr. Markoviču, dr. Vidriču. 11. Slovenski Narod. 12. Mozirski trg, zastopan po g. Goričarji, Leykaufu. 13. Celjska posojilnica, zastop. po g. Mihajlu Vošnjaku. 14. Mariborska posojilnica. 15. Občina Šentjur ob južn. žel., zastopana po g. Rüpšlu in dr. 16. Vranjski trg, zastopan po g. Šentaku in dr. 17. Trg Gornjigrad, zastopan po gg. Spende, Mikuš, Fišer. 18. Cillier Aerzteverein. 19. Čitalnica Ptujška, zastopana po gg. dr. Gregoriču in Jurteli. 20. Čitalnica Maribor, zastopana po gg. učencih Miklošiču, Neratu in dr. 21. Mariborski dijaci. 22. Deželni poslanci slovenski, zastopani po gg. dr. Dominkušu in profesor Žolgaru. 23. Celjski dijaki. 24. Trg Brazlovče, zastopan po gg. Prislau, Štiglic in dr. 25. Trg Rečica, zastopan po gg. Trčaku, Majeru, Jeraji. 26. Trg Ljubno, zastopan po gg. Kolencu, Krolniku, kapl. Šmidu. 27. Okraj Gornjigrad, zastopan po g. Goričaru in dr. 28. Lječniško društvo Zagrebško, zastopano po g. dr. Fonu. 29. Kolo Zagrebško, zastopano po gg. dr. Folnegoviču in Crnolacu. 30. Kmetijska družba Celjska, zastopana po gg. dr. Ipavcu, naduč. Lopanu, notarjih Bašu in Sajovcu. 31. Kmetijska družba Štajerska, zastopana po g. dr. Langerju in drugih. 32. Savinjski Sokol z načelnikom g. Jos. Lipoldom in 12 Sokoli. 33. Handelskrankenverein Laibach, zastopan po gg. Makešu, Egerstorferu in dr. 34. Celjska Čitalnica s svojim pevskim zborom, zastopana po svojih društvenikih in po pevcih. 35. Občina Griže, zastopana po gg. Širci, Janežiču in dr. 36. Požarna bramba Žalska, zastopana po g. Ivan Hausenbichlerji.

Deputacije brez venca:

37. Celjska okolica, zastopana po g. Lipovšku in dr. 38. Teharska občina, zastopana po svojem županu in odbornikih. 39. Občina Škofja Vas, zastopana po g. Stožirji in dr. 40. Občina Frankolska, zastopana po g. nadučitelji Kodermanu. 41. Občina Solčava, zastopana po g. Herletu. 42. Veteransko društvo Celjsko, zastopano po 12 družbenikih.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Vabilo k popularno-znanstvenim predavanjem), ki bodo v dvorani ljubljanske Čitalnice na korist „Narodni šoli.“ Vspored: 4. marca: Prof. Fr. Wiesthaler: „Volkodlak in vampir v slovanskem bajeslovju.“ 11. marca: Prof. Andr.

Senekovič: „O uplivu gozdov na podnebje.“ 18. marca: Prof. Fr. Šuklje: „Marija Antoinetta.“ Začetek ob 11. uri. Ustopnice za ves cikel po 1 gld. za osebo, dijake po 60 kr. dobivajo se v „Narodni Tiskarni“ in v prodajalnici gosp. H. Turka na glavnem trgu (št. 20). Ustopnice za posamezno predavanje pri kasi po 50 kr. P. n. občinstvu prav toplo priporočamo, udeležiti se teh predavanj. Predmeti predavanj so jako zanimljivi in imena gospodov predavateljev so nam porok, da bodo predavanja kakor poučna tako tudi zabavna. Vrh tega treba pomisliti, da je čisti dohodek namenjen „Narodni šoli“, katero smo do sedaj v besede pravem pomenu zane-marjali, ki nam pa sedaj, ko nemški „Schulverein“ razpenja svoje mreže in zanjke po deželi, mora biti posebno na sreči. Že z ozirom na eminentno dobrodelen namen naj nikdo ne zamudi teh predavanj, kdor je narodnjak.

— (Gospod Andrej Praprotnik,) nadučitelj in vodja prvi mestni deški ljudski šoli, član c. kr. deželnega šolskega sveta, velezaslužni urednik „Učiteljskemu tovarišu“, bode jutri v 1. dan marca obhajal petindvajsetletnico svojega ljubljanskega učiteljevanja. Mestni šolski svet je v svojej poslednji seji soglasno sklenil, vrlemu šolniku-veteranu pismeno čestitati o tem povodu. Gospod Praprotnik obhaja jutri tudi petintridesetletnico svojega učiteljevanja sploh. Iz vsega srca čestitamo tudi mi gospod Praprotniku, ki je skozi vse svoje življenje in tudi v kočljivih časih bil vedno odločen narodnjak, ki je kot pisatelj, kot učitelj in kot človek zvesto in vzgledno izpolnoval svojo narodno dolžnost. Na mnogaja leta!

— (Celjski opat Vrečko), ki že od nekdaj nagiba na nemško stran, čutil se je primorane ga celo pri pogrebu dra. Kočevarja, ki je bil vendar narodnjak „par excellence“, in navzočnosti na tisoče broječih žalujočih Slovencev, posluševati se blažene nemščine. Ker to ni bilo posebno taktno in tudi ne umestno, začelo se je, ko je odmolil gosp. opat in končal z „Im Namen des Vaters, des Sohnes...“ izmej množice kakor „responsorium“ v sonornem basu: „V imenu Boga očeta, sina in svetega duha. Amen.“ Gosp. opat premenil je nekoliko barvo in cuknilo je po njegovem obrazu, občinstvo pa je izjavljalo svojo zadovoljnost nad to zasluženno lekcijo.

— („Ljubljanskega Zvona“) tretja številka izšla je ravnokar. Vsebina: 1. Gorazd: Svetopolkova oporoka. Pesen. — 2. A. A. P.: Gazela. — 3. J. Kersnik: Cyclamen. Roman. (Dalje.) — 4. A. Ukmar: Spomini na jutrove dežele. III. — 5. Gorazd: Ledene rože. Pesen. — 6. J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 14. (Dalje.) — 7. —b—: Pred spominkom. Pesen. — 8. Dr. Fr. Celestin: Naše obzorje. III. — 9. Dr. J. Tavčar: Vita vitae meae. I. — 10. M. Posavski: Jad. Pesen. — 11. E. Lah: O občevalnem jeziku na Kranjskem. — 12. S. Rutar: Slovenske naselbine po Furlanskem. III. — 13. A. Hudovernik: J. S. Turgeneva: „Stibotvorenija v prozi.“ — 14. Slovenska književnost V. — 15. Dr.

V. Zarnik: Daniel Lichard †. — 16. Š: Dva nova poljska groba. — 17. V. Valenta: František Ondříček. — 18. Slovenski glasnik.

— (Umrli) je v Mariboru v 25. dan t. m. J. Leon, posestnik tiskarne, izdajatelj „Südost. Post“, po kratki bolezni, 49 let star. Tiskarno bode na dalje vodila njegova udoma in vsi trije listi, ki so se do sedaj tiskali pri Leonu, „Südost. Post“, „Gospodar“ in „Popotnik“, izhajali bodo kakor doslej. Pokojnik bil je podjeten mož in je zaradi znane pravde dra. Suppan-a prebil nekoliko dnuj v zaporu. Blag mu spomin!

— (Preskušnja babice) v slovenskem jeziku vršila se je dne 26. in 27. t. m. pod predsedstvom vladnega svetnika dr. viteza Stöckelna. Izpraševalca bila sta vladni svetnik profesor Valenta in primarij bolnice dr. vitez Bleiweis. Učenik bilo je dvanajst, in sicer deset Sloveak iz Kranjskega, jedna iz Štajarskega in jedna Čehinja. Skušnjo prestale so vse, pet s prav dobrim, šest z dobrim uspehom, jedna pa dovoljno.

— (Pri volitvi v okrajni zastop v Mariboru) zmagali so nemčurji z 233 glasovi. Slovenci imeli so 65 glasov.

— (Vabilo) k dramatični predstavi, katero napravi Kamniška Čitalnica v nedeljo dne 4. marca 1883 l. Prvikrat: Cvrček. Slika iz kmetskega življenja v 5 dejanjih. Po Charlotte Birch-Pfeiffer jevi poslovenil D. Hostnik. Potem domača zabava. Vstopnina za ude 20 kr., za neude 40 kr. — Večji darovi se hvaležno sprejemajo. Začetek točno ob 1/2 8 uri zvečer. K tej „Besedi“ prav uljudno vabi odbor.

— (Graščino Freistein) pri Poljskavi kupile so redovnice Magdalenke za 140.000 gld., katere imajo v Zagrebu v Josipovcu mlekarstvo, v mestu Vrbovci, v križevačkej županiji pa „industrijalno kučansko učilište“, v katerem je 50 gojenk, mej njimi 20 Sloveak. Pouk je brezplačen; za vso celoletno oskrbovanje plačuje se 120—160 gld.

— (C. kr. poštna hranilnica v Gorici) je samo za Nemce in Italijane, ne pa za Slovence, polnopravne avstrijske državljane. Tako bi bilo soditi po napisih na zidu in vratih pred tem zavodom in po c. kr. točakarnah, ki so le nemški in italijanski, ne pa tudi slovenski. Za mnogoštevilne Slovence v mestu in za slovensko prebivalstvo v okolici: v Podgori, v Pevmi, v Šmarju, v Podsa-botinu, v Starej Gori, v Štandreži, v Šempetru, v Vertobji, v Sovodnji nema ta zavod ni napisa ni oznanila. Njegovi preuzvišenosti trgovskemu ministru baronu Pino-tu in vodji c. kr. poštnega hranilničnega urada na Dunaji priporočamo v odlikovanje našega c. kr. poštnega vodjo Alojzija Dell' Ara, ki, kakor se zdi, ne ve nič o tem, kar je pisal naš dunajski dopisnik v št. 5 „Soče“, da namreč novi zavod strogo zahteva od svojih uradnikov, da so pravični vsem narodnostim. Gospoda Dell' Aro štejejo goriški Italijani mej dobre katoličane in pravijo, da je tadi ud nekega pobožnega društva. Mi ne vemo, kako se strinja dobro katoličanstvo s preziranjem

hitro v drugej podobi; kajti častiljubje ni nič drugega kakor hrepenenje po oblasti, največje moje veselje je pa — podvreči vse okrog mene mojej volji, vzbujati do sebe čustva ljubezni, udanosti in strahu — ali ni to prvi priznak, največja zmaga gospodstvaželnosti? Napravljati drugim veselja in žalosti, ne da bi za to imeli kaj pravice: mari ni to najslajša hrana našega ponosa? In kaj je sreča? Nič drugega, kakor nasiteni ponos. Ko bi se mogel jaz šteti za najboljšega in najmogočnejšega človeka na svetu, bil bi srečen; ko bi vsi mene ljubili, odpri bi se v meni neusahljivi vrelci ljubezni. Zlo rodi zopet zlo; prvo trpljenje nam pokaže, kako veselo je mučiti drugega. Ideja zla ne rodi se v glavi človeka, da bi pri tem ne občutil hrepenenja delati zlo. Ideje so organska stvarstva, rekel je nekdo; njih rojstvo jim že da obliko, in ta oblika je dejanje; v čegar glavi rodi se več idej, ta bolj deluje. Zato veleum, priklenen na uradniško mizo, mora ali umreti, ali pa zblazneti; ravno tako kakor človek močnega organizma, ki vedno sedi, in se malo giblje, umrje od udara (kapa).

Strasti neso nič drugega, kakor ideje v prvotnem razvoji; lastne so mlademu srcu, in blazen je, kdor jih misli ohraniti vse življenje: mirne reke začenejajo se kakor deroči potoki, nobena pa ne dere in vihra do morja; polnost in globina čutov ne dopušča hitrih razburjenij; duša v trpljenji in veselji vse dobro presodi in se prepriča, da mora biti vse tako; ona ve, da bi jo brez viharjev posušila vedna solnčna gorkota; ona presodi svoje lastno življenje — raduje se in kaznuje sebe kakor razvajeno dete. Samo, kadar doseže človek to višjo stopinjo spoznanja samega sebe, zamore prav oceniti božjo pravico.

Ko sem prečital te vrstice, spoznal sem, da sem se jako oddalil od svojega predmeta... A kaj to dene? ... Vsaj pišem ta dnevnik samo za se, in vse bo, kar zapišem vanj, za me dragocen spomin. — — — — — Grušnicki prišel je k meni in objel me okrog vratu: imenovan je častnikom. Pila sva šampanjec. Doktor Werner je prišel kmalu za njim.

— Jaz vam ne čestitam, rekel je Grušnickemu.

— Zakaj ne?

— Zato, ker se vam prav lepo podaje ta vojaški plašč; tu v toplicah narejena častniška uniforma vam gotova ne bo tako lepo stala... Pomislite, da ste zdaj bili izjem, a zdaj stopite pod občno pravilo.

— Govorite, kar hočete, gospod doktor! mojega veselja mi ne razderete. On ne ve, pošepetal mi je na uho: — koliko nad daje mi ta uniforma... O!... uniforma! tvoje zvezde, moje voditeljice... No, zdaj sem po polnem srečen.

— Ali se pojdeš sprehajati z nami k brezdnju? vprašal sem ga.

— Za nobeno ceno se ne pokažem več knežni, dokler ni narejena moja častniška uniforma.

— Ali jej hočem naznaniti tvojo srečo?

— Prosim te, nikar!... Hočem jo iznenaditi.

— Povej mi vendar, kako stojé zdaj vajine razmere?

(Dalje prih.)

naravnih in postavnih pravic kakega naroda. Kaj moremo reči „Corrieru“, ki je v židovskih rokah, ako dober katoličan z nami tako ravna. „Soča“.

— (Nova železnica.) Neka družba se je zavezala proti italijanski vladi, da bo stavila železnico iz Benetk skoz Portogruaro do Cervinjana proti Trstu vedno ob morji. Kjer prestopi železnica na avstrijska tla, bi pa avstrijska vlada zidala naprej ali njeni podjetniki. Nova proga bi šla iz Cervinjana mimo Ogleja in Ronk do Tržiča (Monfalcone), kjer bi se združila s sedanjo južno železnico. Potovanje iz Trsta v Benetke in dalje v Italijo bi se tako mnogo skrajšalo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 28. februarja. Včeraj zvečer razpočile so ob enem tri petarde iz papirja na Kvirinalnem trgu, v veži palače Chegi in na „Piazza Venezia“ brez kakih pomilovanja vrednih nasledkov. Govori se, da je bilo več osob zaseženih.

Berolin 27. februarja. Cesarjevič Rudolf dospel sem ob 2. uri popoldne. Bil od cesarja, cesarjeviča in princa Viljema na kolodvoru vsprjet. Pozdrav na obeh straneh jako prisrčen. Cesar spremil je cesarjeviča v grad, kjer ga je pozdravil princ Wales.

Tuji:

27. februarja.

Pri Slonu: Kalina z Dunaja. — Madile iz Celovca. — Schauta iz Hammerstila. — Sand z Dunaja. — Capič iz Grada. —

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu zelo visoko in sploh za 10-13 mm. višje, kot srednje stanje sploh; znašalo je namreč 745-43 mm. in je bilo vse dni nadnormalno. Najvišje, 749-32 mm. ali za 14-02 mm. nad normalom, je bilo srednje stanje v sredo; najnižje, 741-73 mm. ali za 6-43 mm. pod normalom, v ponedeljek; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 7-59 mm. Tudi stanje sploh je bilo vse dni nadnormalno, in sicer najvišje, 749-43 mm. ali za 14-13 mm. nad normalom, v ponedeljek popoldne; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 8-11 mm. Največji razloček v stanju jednega dne, za 4-09 mm., je imel torek; najmanjši, za 0-94 mm., sredo.

Thermometer: Srednja temperatura pretečenega tedna je znašala + 0-2° C., to je za 2-3° C. nad normalom, ter je bila le v ponedeljek in torek podnormalna. Najvišja, + 5-7° C. ali za 5-8° C. nad normalom, je bila srednja temperatura v petek; najnižja, — 2-5° C. ali za 2-4° C. pod normalom, v ponedeljek; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 8-2° C. Tudi stanje sploh je bilo 14krat nad-, le 7krat pa podnormalno in sicer najvišje, + 13-6° C. ali za 13-7° C. nad normalom, v petek popoldne; najnižje, — 4-8° C. ali za 4-7° C. pod normalom, v torek zjutraj; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 18-4° C. Največji razloček v stanju jednega dne, za 14-4° C., je imel petek; najmanjši, za 2-5° C., torek.

Vetrovi pretečenega tedna so bili večinoma slabotni sicer pa precej spremenljivi. Največkrat, 9krat, je bil „vzhod“, 4krat „jugozahod“, 3krat „burja“, po 2krat „jugovzhod“, „brezvetrije“, 1krat „zahod“.

Nebo je bilo v zadnjem tednu zdatno ugodnejše, ter bilo po 10krat jasno in „oblačno“, jedenkrat pa „deloma jasno“.

Vreme je bilo vsled stanja barometrovega suho in stanovitno; teden ni imel nobenega deževnega ali sneženega dneva.

Tržne cene v Ljubljani

dné 28. februarja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	47
Rež,	5	20
Ječmen	4	55
Oves,	3	9
Ajda,	4	23
Proso,	4	87
Koruza,	5	20
Leča	8	—
Grah	8	—
Fižol	9	—
Krompir, 100 kilogramov	2	86
Maslo, kilogram	—	98
Mast,	—	88
Špeh frišen	—	68
„ povenjen,	—	75
Surovo maslo,	—	85
Jaica, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje	—	48
Svinjsko	—	48
Koštrunovo	—	28
Kokoš	—	45
Golob	—	17
Seno, 100 kilogramov	2	94
Slama,	1	96
Drva trda, 4 kv. metre	5	80
„ mehka, „	4	—

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armic.

Dunajska borza

dné 28. februarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	35	kr.
Srebrna renta	78	65	—
Zlata renta	97	45	—
5% marena renta	93	25	—
Akcije narodne banke	828	—	—
Kreditne akcije	313	50	—
London	119	80	—
Srebro	—	—	—
Napol.	9	49	—
C. kr. cekini.	5	65	—
Nemške marke	58	50	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	118	40
Državne srečke iz l. 1864.	100	168	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	97	15	—
Ogrska zlata renta 6%	120	—	—
„ 4%	89	20	—
„ papirna renta 5%	87	35	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	75	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98	75	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	75	—
Kreditne srečke	100 gld.	171	—
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	122	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225	50	—

Zahvala.

Vsled prebitke izgube svojega nepozabljivega očeta, gospoda

dra. Štefana Kočevar-ja,

je nam došla neštevilna množica najodličnejših dokazov, kako visoko je bil rajni čislán in kako gorko je bil ljubljen od vseh.

Nam ni mogoče zahvaliti se vsakemu, kakor bi bili dolžni. Naj sprejemo tedaj vsi, ki so se iz bližnjih in daljnih krajev udeležili pogreba, vsi, ki so nas v dopisih in brzojavah prijateljsko tolažili in izrazili svoje blago sočutje, posebno pa tudi vsi prečastiti gospodje duhovniki, ki so v spomin ranjkega prostovoljno obhajali Bogu ljube cerkvene službe v svojih bližnjih in daljnih župnijah, in sploh naj sprejemo tisti tisoči in tisoči drugih, ki so z nami žalovali in sočutili, našo najiskrenejšo zahvalo. Bog plačaj vsem dokazano prijateljsko ljubezen.

V Celji, v 27. dan februarja 1883.

(124) Žalujoča rodovina.

Zahvala.

V imenu svojim in svojih sorodnikov izrekam srčno zahvalo za izkazano mi sočutje pri izgubi in za tako obilno udeležbo pri sprevedu nepozabljivega mojega soproga, gospoda

Martina Schweiger-ja,

vsem domačim in tujim gospodom in gospem, kakor tudi za mnogobrojne darovane krasne vence; osobito duhovnim gospodom starotrkškim, bloškim in cerkniškim, c. kr. uradnikom v Ložu, učiteljstvu v Starem Trgu, graščinskim uradnikom v Šneperku, vsem domačim in tujim gospodom pevcem pa za gniljive nagrobnice.

Pokojnega priporočam vsem znancem in prijateljem v blag spomin in molitev.

V Starem Trgu, v 25. dan februarja 1883.

(125) Matilda Schweiger.

Narodna biblioteka.

Prve bukvice,

obsegajoče

(107—3)

Kranjska Čebelica,

je ravnokar izšla ter jo ima v zalogi in sprejema naročnino

J. Giontini v Ljubljani.

St. Rupertska občina na Dolenjskem išče

tajnika,

(119—2)

ki je zmožen slovenščine in nemščine, z letno plačo 160 gld.

Izučen trgovec,

dober prodajalec vsakovrstnega blaga, slovenskega in nemškega jezika zmožen, želi premeniti svojo dosedanje službo. — Ponudbe sprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(118—3)

Hiša,

pripravna za vsako kupčijo, s peterimi sobami, z vsemi potrebnimi shrambami, z dvema kletima, z vsem gospodarskim poslopjem, z zemljiščem in gozdom vred, se zaradi družbinskih vzrokov proda. Natančnejše se izve: L. Š., Nova Vas pri Rakeku.

(114—2)

V najem

se odda na 3 do 6 let proti jako ugodnim pogoji tako zvana Štuler-jeva prodajalnica s skladiščem, kletjo in dvema sobama v Mozirskem trgu na spodnjem Štajerskem. — Več se izve pri lastnici M. Štuler v Mozirju do konec marca t. l.

(123—1)

Oznanilo.

Mokronoska občina daje na znanje, da bode prihodnji semenj dné 10. marca t. l., kakor tudi vsi drugi semnji od sedaj za naprej na novem prostornem kraju ne le za govejo živino, ampak tudi za konje in svinje.

Občina Mokronog,

dné 27. februarja 1883.

(122)

Fran Penca, župan.

Reelna razprodaja.

Zaradi preselitve iz svoje dosedanje prodajalnice sem primoran v času od 1. do 20. marca po jako znižanih cenah razprodajati svoje bogato založeno blago, obstoječe

v papirnih izdelkih, albumih, mapah, muzikalijah, galanterijskem blagu, kupčijskih knjigah in noticah, spisih za mladino, slikanih in molitvenih knjigah, pisalnem orodju za pisarne in šolo, slikah z oljnim tiskom, fotografijah, črnilah itd. itd.

(121—2)

Karol Till v Ljubljani,

poleg Hradecky-jevega mostu.

Kri čistilne kroglice, c. k. priv., ne sme

jednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaženem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah a 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se le jeden zavoj.

Planinski zeliščni sirop kranjski, izboren

kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne bolečine; 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Francosko žganje najboljše vrste, ljudstvu priljubljeni lek; mala steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z obširnimi navodoma za uporabo.

Anaterinska ustna voda, najboljše za črnanje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smrad.

Pariški prašek za dame, najfinejše vrste, bel in rožast, v škateljah po 30 kr., s pravo rožino vonjavo, zelo nežen po 40 kr.

Gori navedene specialitete, ki so po večletni izkušnji za izvrstno uspešne pripoznane, ima vedno čiste v zalogi in razpošilja takoj po poštne povzetji

(42—2)

lekarna Jul. pl. Trnkoczy-ja „pri samorogu“ v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.